

www.yogi.lt

भजगोविन्दं

**Garbink Govindą
Bhaja Govindam**

**Adi
Šankara**

**Giesmė Govindai
(Krišnai)**

**Šri Adi
Šankaračarija**

Govinda

Pratarmė (Para – tarmė)

Mokytojo žodis gyvas per amžius. Tai dvasinė substancija, kuri nėra kažkas "tai", kas būtų atskirta nuo mūsų. Mokytojas gyvena kiekviename, tačiau ne kiekvienas moka Jo klausyti. Padedančiųjų daug, o Mokytojas yra tik vienas – Pasaulio Siela, sako teosofijos išmintis. Kaip šis Didysis Mokytojas kalba su pasauliu?

Per žmones, Jo Idėjos nešėjus. Šie Mahatmos, pagarbiai Mokytojais vadinami, yra pasaulio šviesa, nušviečianti kelią tiems, kas juo eina. Mokytojai sustiprina žmonių tikėjimą ir suteikia kelionės perspektyvą. Paaškina, paskatina siekti paslaptinių aukštybių. Jie šį kelią jau yra nuėję, todėl gali patarti, kaip tai padaryti kitiems.

Šri Adi Šankaračarija – ypatingas Pasaulio Sielos brangakmenis. Jo šlovė yra amžina. Šiandien jis aktualus ne mažiau nei prieš tūkstantį metų. Plėtodamas ir

skleisdamas Advaita Vedantos pasaulėžiūrą ir filosofiją, jis ne tik nugalėdavo išminčius (pandit) sudėtingiausiuose religiniuose disputuose. Kartu, jis buvo paprastas ir mokėjo kalbėti paprastai ir suprantamai.

„Bhaja Govindam“ eilutės yra paskatinimas tiems, kas eina savęs pažinimo keliu. Už žodžių ir jų reikšmių slypi neišmatuojami dvasiniai klodai. Alsavimas To, kas negali būti išreikšta žodžiu ar mintimi.

Kad pajautumei Tai, nereikia įmantrių verbalinių ir mentalinių formų ir konstrukcijų, storų foliantų ir žodžių pertekliaus.

Reikia atviros širdies, lankstaus proto ir Tikėjimo.

Gebėjimas atskirti Tikra nuo netikra yra grįžimas į savo tikruosius namus, Esmėn, kuri niekada nesikeičia. Pasaulio priėmimas tokio, koks jis yra – išminties požymis. Šios dvi savybės, būdamos pusiausvyros ir papildydamos viena kitą, sukuria tai, kas vadinama Platesniu Suvokimu.

Pasaulio Mokytojas (Jagat Guru) Šri Adi Šankara Ačarija ir šiandien kalba savo mokiniam. Jo pradėta Mokytojų linija (parampara) yra gyva ir gyvybinga ir šiandien, toli peržengusi dabartines Motinos Baratos (Mata Bharata) – Indijos sienas.

Geros kelionės.

R.G.Narajanas 2010 02 27

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

1 Posmas

bhajagovindam' bhajagovindam'
 govindam' bhajamūḍhamate |
 samprāpte sannihite kāle
 nahi nahi rakṣati ḍukṛñkaraṇe || 1

bhaja – garbink; govindaM – Govindą; mUDhamate – O, kvaily!; samprApte – pasiekus; sannihite – artėjant; kAle – laikui; nahi – ne; rakSati – apgina; DukRYkaraNe – gramatinė formulė

Garbink Govindą, garbink Govindą, Govindą garbink. O kvaily! Jokios Gramatikos taisyklės neišgelbės tavęs mirties valandą! Neišgelbės tikrai!

Komentaras: Senovės Egiptiečiai sakydavo, kad visas žmogaus gyvenimas yra pasiruošimas Išėjimui, t.y. mirčiai. Jogų pasaulėžiūra teigia, kad mirties nėra – yra tik perėjimas iš vienos būsenos į kitą. Šį faktą dera suvokti praktine patirtimi ir panaikinti mirties baimę. Joga ir kitos dvasinės praktikos, skatindamos žmogaus sielos evoliuciją, įgalina atskirti Tikra nuo netikra. Suvokti pasaulį tokį, koks jis yra iš tikro. Bei priimti širdimi tai, kas atmesta. Tokiam žmogui mirtis nebaisi. Todėl derėtų atrasti laiko dvasinei praktikai, nes laikas X būtinai ateis. Tai, kas sudaryta iš cheminių elementų (žmogaus kūnas), privalės suirti. Dažnai žmonės gyvena taip, lyg jiems būtų skirta gyventi šiame kūne amžinai. Tačiau taip nėra. Memento mori – sveikindavosi vienuoliai kamalduliai – atmink, kad mirsi.

Nebijoti mirti reiškia nebijoti gyventi. Nebijoti mirties reiškia ne bijoti Gyvenimo, o jį priimti. Nebijoti mirties reiškia nebijoti paties savęs ir buvimo su Savimi tokiu ir gyvenimu tokiu, koks jis yra. Ši nebaimė yra gyvenimo skonis, lydimas ramybės ir džiaugsmo, pagrįstas Žinojimu – mirties nėra, yra Gyvenimas, amžinas gyvenimas, ir kaita. Kaita yra tik praeinanti iliuzija, sielos sapnas, o vienintelė realybė – Viešpaties (Krišnos-Kristaus-Krivio) Būtis.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

2 Posmas

mūḍha jahīhi dhanāgamatṛṣṇām
 kuru sadbuddhim manasi vitṛṣṇām |
 yallabhase nijakarmopāttam
 vittam tena vinodaya cittam || 2

mUDha – O kvaily!; jahIhi – palik šitam pasaulyje; dhana – turtus; Agama – kaupimą; tRSNAM – stiprus troškulys; kuru – daryk; sadbuddhiM – dvasinis protas; manasi – prote; vitRSNAM – stiprūs troškimai; yallabhase – kuriuos gauni; nijakarma – būtina veikla; upAttaM – gauta; vittaM – turtas; tena – tuo; vinodaya – pasitenkinant; cittaM – visu protu;

O kvaily! Paliki šiam pasauliui jo aistras, turtus ir kaupimą. Suvok: kas skirta tau, gausi tai tikrai, tiesiog darbus atlikdamas pagal savo karma. Būki patenkintas tuo, ką gyvenimas neša savaime, nukreipk savo mintis į suvokimą to, kas Tikra.

Komentaras: Viena didžiausių žmogaus problemų – prisirišimai ir įvairios neigiamos charakterio savybės, sukeliančios kentėjimus šiame gyvenime. Šiuolaikinė civilizacija sukuria aplinką, kurioje kuriamas kūno kultas, stiprinamas žmogaus ego, kitaip tariant, jo atskirumo nuo aplinkos ir dieviškumo pojūtis. Joga akcentuoja bendrumą – nieko nėra atskirta. Yra viena sąmonė – Bendroji Sąmonė. Atskirties pasaulėžiūra gimdo baimę ir netikėjimą. Netikėjimas – dar didesnę baimę. Baimę prarasti, „mirti“ ir t.t. Padauginus iš nekontroliuojamų norų turėti ir kaupti, besaikio aistringumo, tai sukelia milžinišką kančią, dažnai išsiliejančią fizinėmis bei dvasinėmis ligomis, įvairiais nelaimingais atsitikimais.

Išeitis – įtikėti Kūrėju, kuris yra teisingas, labiau pasitikėti Tuo, ką vadiname Dieviškumu. Per Suvokimą keisis ir individuali žmogaus karma, nes Visatoje nieko nėra sustingusio ir nekintamo. Kokios bebūtų nepalankios išėjties sąlygos – Šviesa visada šviečia. Ją tiesiog derėtų įsileisti į savo pasaulį. Neteisti ir nevertinti aplink matomos būties. Tiesiog gyventi ir džiaugtis kiekviena tau suteikta gyvenimo akimirka. Gyventi teisingai reiškia būti teisingiems. Būti teisingiems reiškia gyventi teisingai.

Ir tai praeis, - sakė išminčius. Todėl nukreipk visą savo esybę į tai, kas nepraeina.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

3 Posmas

nārīstanabhara nābhīdeśam
 dṛṣṭvā māgāmohāveśam |
 etanmāmsāvasādi vikāram
 manasi vicintaya vāram vāram || 3

nArI – moteris; stanabhara – didelės krūtys; nAbhIdesaM – bambos sritis; dRSTvA – matydamos; mAgAmohAvesaM – neik iš proto; etan – tai; mAMsAvasAdi – mėsa, riebalai ir pan.; vikAraM – pakeisti; manasi – prote; vicintaya – mastyti; vAraM vAraM – vėl ir vėl;

Neik iš proto, geismų ir aistrų nesuvaldęs, matydamos moteriško kūno gundančias vietas. Prisimink, tai tik mėsa, tik riebalai ir kraujas! Prisiminki kuo dažniau tai vėl ir vėl.

Komentaras: Viena didžiausių žmogaus problemų – lytinės energijos įvaldymas. Ši energija yra labai stipri ir glūdi žemutiniuose žmogaus energetiniuose centruose. Kartais galvojama, kad šis įvaldymas gali būti atliktas prievarta. Kelias nėra toks paprastas. "Užspausti" šią energiją nėra išeitis. Kam priešiniesi, tas nesiliauja – tai derėtų prisiminti.

Būtina mokytis šią energiją pakeisti arba sublimuoti į aukštesnę dvasinę jėgą. Kai dega medis, išsiskiria šiluma ir šviesa. Ši šviesa ir yra žmogaus tikrasis Aš. Tam gali padėti įvairios praktikos, malda ir meditacija. Rezultatui pasiekti reikia laiko. Šioje eilutėje yra duodamas vienas iš būdų, kaip derėtų galvoti. Žmogaus seksualinis elgesys – tik graži iliuzija. Tai jokių būdu nereiškia atmetimo, - tik aukštesnio lygmens Suvokimą. Žmogaus jausmus derėtų sutaurinti, pakylėti. Nieko neatmesti, tačiau skirti netikra nuo Tikra. Tuomet žmogus tampa laisvas veikti ir neveikti. Taip aukštesnis įvaldo žemesnį, ir žemesnis suteikia jėgų keliauti dvasinėmis kopėčiomis aukštyn, į Tėvo namus.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

4 Posmas

nalinīdalagata jalamatitaralam'
 tadvajjīvitamatiśayacapalam |
 viddhi vyādhyabhimānagrastam'
 lokamīśokahatamī ca samastam || 4

nalinīdalagata – esantis ant lotoso lapo; jala – lašas; atitaralaM – stipriai virpa; tadvat – panašiai kaip; jīvita – gyvenimas; atiWaya – pernelyg; capalaM – nepastovus; viddhi – žinok; vyAdhi – liga; abhimAna – savęs pervertinimas; grastaM – apimti; lokaM – pasaulis; WokahataM – sielvarto apimtas; ca – ir; samastaM – pilnas, visiškas;

Žmogaus gyvenimas tiek pastovus, kiek rasos lašas, stipriai virpantis ant lotoso lapelio. Žinoki gi, jog visas šis pasaulis visuomet išliks ligų ir išdidumo, sielvarto nelaisvėj.

Komentaras: Žmonija gyvena jau ne pirmą tūkstantį metų, tačiau jos pasaulėžiūra kinta labai lėtai. Po pakilimo seka nuopuolis – ir vėl viskas beveik iš pradžių. Šiuolaikiniai žmonės, plėtodami technologijas, dažnai užmiršta dvasingumą. Dvasingumas nėra jausmingumas. Dvasingumas nėra mintis ar emocija. Tai yra kitokia būseną, kitoks gyvenimas, nesuprantamas tiems, kurie pažįsta tik kovą ir konkurenciją.

Mums nederėtų pernelyg rūpintis pasaulio likimu, kol nepažinome savojo likimo. Priimti individualų sprendimą gyventi, remiantis Kūrėjo sukurtais įstatymais – tai daugiausia, ką galime padaryti pasauliui. Priimti Gyvenimą čia ir dabar kaip trapų stebuklą – ir pasidžiaugti - kad Esu. Tuomet ir visa kita ateis – ramiai ir natūraliai.

Šitoks dvasingumas nėra religija, tačiau išreiškia visų jų esmę, religijų esmės sintezę. Šios sintezės tikslas – meilė, brolybė, ramybė ir tylusis džiaugsmas.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

5 Posmas

yāvadvittopārjana saktaḥ
 stāvannija parivāro raktaḥ |
 paścājjīvati jarjara dehe
 vārtām ko'pi na pṛcchati gehe || 5

yAvat – kol; vitta – pinigai, energija; upArjana – uždirbti; saktaH – ateina; stAvan – šlovinimas; nija – savo; parivAraH – aplinka; raktaH – susižavėjęs; paWcAt – paskui; jIvati – gyvenantis; jarjara – pūvantis; dehe – kūnas; vArtAM – žodis; kaH – kas?; api – net; na – ne; pRcchati – paklaus; gehe – namuose;

Kol sveikas tu esi, savo šeimą bei draugus remi, šie žavisi tavim ir pagyrų negaili. Tačiau paskui ateis senatvė ir niekas namuose tau nė žodelio neištars ir nieko nepaklaus.

Komentaras: Pasaulio iliuzija dažnai mus įtraukia ir mes imame tapatinti save su mūsų susikurtais vaidmenimis. Užmiršę, kad gyvenimas – lyg šviesos ir šešėlių žaismas – ateina ir praeina, teka lyg upė. Senatvei dera pradėti ruoštis jau dabar. Ruoštis nesiruošiant. Tiesiog teisingai ir dorai gyventi. Ne apie senatvę nuolat galvoti, o tiesiog ugdytis teisingą gyvenimo supratimą, tapti savojo gyvenimo stebėtoju, tyliu ir nevertinančiu liudytoju. Kai gimsta Suvokimas, gyvenimas priimamas toks, koks jis yra. Senatvė ateis neišvengiamai tiems, kas jos sulauks. Ir ji taps nauja galimybe tiems, kas sugebės ja pasinaudoti.

Senatvė susijusi su vienatve ir kontempliacija apie amžinybę. Senatvė yra galimybė pabūti su Kūrėju, tai kelias, kuriuo likimas veda žmogų į save patį. Tai ne praradimas, o galimybė išmokti, suvokti, priimti.

Gyvenimo pabaigoje mums suteikiamos papildomos galimybės išmokti gyvenimo pamokas. Nes viskam savas laikas. Todėl senatvė yra nuostabus laikas mokytis, dalintis su kitais tuo, kas išmokta ir džiaugtis buvimu. Ir deramai užbaigti (išbaigti) eilinį gyvenimo ciklą, įsileidžiant į savo gyvenimą Išmintį ir Suvokimą.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

6 Posmas

yāvatpavano nivasati dehe
 tāvatp̄cchati kuśalam̄ gehe |
 gatavati vāyau dehāpāye
 bhāryā bibhyati tasminkāye || 6

yAvat – kol; pavanaH – kvėpavimas; nivasati – gyvena; dehe – kūne; tAvat – iki tol; pRcchati – klausia; kuWalaM – sveikata, gerovė; gehe – namuose; gatavati – išeinant, negyvėlis; vAyau – gyvenimo kvėpavimas; dehApAye – kada gyvenimas palieka kūną; bhAryA – žmona; bibhyati – labai bijo; tasminkAye – šiame kūne;

Kol mūsų kūne gyvybė plazda ir esame sveiki, domis namuose visi: kaip tavo reikalai, kaip sveikata? Bet kai kvėpavimas palieka tavo kūną, net išsigandusi žmona tavoji į šalį bėga nuo lavono!

Komentaras: Mirtis dažnai atrodo atstumianti ir bauginanti. Baugina tai, kas nepažįstama. Miręs kūnas atrodo bausis; bausis ir skausmingas yra išsiskyrimo skausmas. Gyvybės apleistas kūnas mums patiems primena, kad mirsime. Mirties baimė, viena pagrindinių "konceptualių" baimių. Noras gyventi įdėtas mums kaip gyvybės išlaikymo ir žmonijos evoliucijos sąlyga. Jogo sąmonė peržengia mirtį ir įprastą gyvenimą, suvokdama pasaulį tokį, koks jis Yra. Čia Mokytojas vėl primena – negaiškite laiko tuščiai, raskite laiko Dvasiai. Atsigręžkite į amžinąsias vertybes. Perženkite įprastą suvokimą, nugalėkite tiek mirties baimę, tiek norą gyventi.

Mirties nėra – įprastas gyvenimas taip pat yra praeinanti ir sparčiai besikeičianti iliuzija. Yra tik Amžinas Gyvenimas dvasioje. Neprisiriškite prie to, kas praeina, sako Mokytojas. Ieškokite To, kas nesikeičia.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

7 Posmas

bālastāvatkṛīḍāsaktah
 taruṇastāvattaruṇīsaktah |
 vṛddhastāvaccintāsaktah
 pare brahmaṇi ko'pi na saktah || 7

bAlaH – vaikas; tAvat – kol; krIDA – žaidimas; saktaH – prisirišęs; taruNaH – jaunuolis;
 tAvat – kol; taruNI – mergina; saktaH – prisirišęs; vRddhaH – senis; tAvat – kol;
 cintA – jaudinasi; saktaH – užsiėmęs; pare – aukščiausiam, virš visko; brahmaNi – Viešpats
 Kūrėjas,; kaH api – kada gi?!; na – ne; saktaH – prisirišęs;

Vaikas prie savo vaikiškų žaidimų prisirišęs, jaunuolis visą laiką paskiria merginoms, senoliai
 atsisveikina keliaudami anapus su begale minčių apie praėjusius laikus. Štai viskas! Kada gi rasi
 laiko, kad pažintum Viešpatį Aukščiausią (Parambrahmaṇą)?

Komentaras: Gan dažnai nugyventi metai žmonėms neprideda Suvokimo. Iš savo
 gyvenimo patirties jie nesugeba sukurti Išminties, taip ir likdami savųjų iliuzijų – troškimų
 bei prisirišimų – nelaisvėje. Vaikai žaidžia, jaunimas vaikosi vėjus – ir tai mums atrodo
 normalu – jie gal dar turės laiko susivokti. Tačiau skaudu matyti senus žmones, likusius
 savo senosios pasaulėžiūros nelaisvėje, tapusius ligotais ir piktais, besigręžiojančiais į
 praeitį ir nematančiais dabarties kaip viršlaikės Amžinybės. Taip ir neperžengusiais savo
 riboto suvokimo ir prisirišimų.

Todėl kiekvienas amžiaus tarpsnis yra tinkamiausias laikas pažinti Kūrėją ir jį priimti
 širdimi. Kad dingtų riboto suvokimo sukurta kančia. Žmogus yra gimęs laisvei ir
 džiaugsmui. Šio džiaugsmo nėra praeityje ar ateityje. Jis yra dabarties momente – čia ir
 dabar. Kol žmogus gyvas – jis gali keistis. Geriausias laikas tam yra DABAR. Mokytojas vis
 primena – gyvenimas trumpas, atskirkite pelus nuo grūdų ir raskite laiko svarbiausiam
 darbui šiame gyvenime – pažinimui, kas gi esate iš tiesų. Pažinti Viešpatį Aukščiausią
 reiškia rasti atsakymą į klausimą, kas aš esu.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

8 Posmas

kāte kāntā kaste putraḥ
 saṁsāro'yamatīva vicitraḥ |
 kasya tvam' kaḥ kuta āyātaḥ
 tattvam' cintaya tadiha bhrātaḥ || 8

kAte kAntA – kas tavo žmona?; kaste putraH – kas tavo sūnus?; saMsAraH – pasikartojantis gimimo ir mirčių ratas; ayaM – tai; atIva – labai daug; vicitraH – įvairialypis; kasya – kieno; tvaM – tu; kaH – kas; kutaH – iš kur; AyAtaH – atvyko; tattvaM – tiesa; cintaya – svarstyti; tadiha – čia apie tai; bhrAtaH – brolis;

Kas tavo žmona? Kas tavo sūnus? Keista ši samsara. Kam priklauso šis, margas toks, pasaulis? Kas tu? Ir iš kur tu atėjai? O broli, apie tai susimąstyki jau dabar.

Komentaras: Žmonės yra prisirišę prie savo socialinių vaidmenų, jie įsijautę vaidina vaidmenis ir negali sustoti. Lyg nevykę aktoriai – spektaklis seniai baigėsi, o jie vis vaidina. Pavargsta, sensta, nusivilia... Tuomet nelieka laiko suvokti, koks gi iš tikro yra šis gyvenimas. Štai pagrindiniai dvasinio ieškotojo klausimai – kas aš esu, iš kur atėjau, kur einu? Šie klausimai nereikalauja intelektualaus atsakymo, jie negali būti atsakyti tiesiog "paprastais" žodžiais. Suvokimas yra tai, kas ateina tiesiogiai ir nereikalauja apmąstymo. Tai yra dvasinė patirtis.

Prašykite ir jums bus duota, sako šventraščiai. Prašykite Viešpaties Suvokimo, nes ko dar Jo galima paprašyti? Kas aš? Kur mano tikrieji namai? Iš kur esu atėjęs? Kur keliauju? Dera šiuos klausimus užduoti esant dar šiame fiziniame kūne, dar tol, kol yra jėgų ieškoti atsakymo. Iš pradžių tegu tai būna proto pamąstymai, vėliau, per meditaciją ir kontempliaciją bei su Viešpaties Malone, gal bus pasiekti pasauliai, kuriuose nėra žodžių. Tačiau būtent ten, tuose dvasiniuose pasauliuose, glūdi atsakymai į visus egzistuojančius klausimus. Ieškokite ir rasite, belskite ir bus atidaryta. Belskite jau dabar, - kviečia ir ragina Mokytojas.

Kur buvai, kai aš Dėjau žemės pamatus? Atsakyk, jei supranti.... Aišku, tu žinai, nes tada jau buvai gimęs ir gyveni nuo amžių! – taip buvo parašyta šventraščiuose. Tie, kas supranta, žengia žingsnį Suvokimo link.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

9 Posmas

satsaṅgatve nissṅgatvam
 nissṅgatve nirmohatvam |
 nirmohatve niścalatattvam
 niścalatattve jīvanmuktiḥ || 9

satsaṅgatve – teisinga draugija; nissṅgatvaM – neprisirišimas; nis-saṅgatve – iš neprisirišimo; nirmohatvaM – iliuzijos nebuvimas; nirmohatve – nesant iliuzijos; niścalatattvaM – tikroji [dvasinė] pusiausvyra; niścalatattve – iš dvasinės pusiausvyros; jīvanmuktiḥ – išsivadavimas;

Iš satsango (bendravimo su šventaisiais, aukštesniuoju AŠ, Viešpačiu) išauga neprisirišimas; neprisirišimas iliuziją pašalina, o tai dvasinę darną (pusiausvyrą) įgalina pasiekti. Toks žmogus, pusiausvyrą pasiekęs, išsivadavimą įgyja.

Komentaras: Satsangas yra normali žmogaus dvasinė būseną. Bent jau tokia turėtų būti. Bendrauti su Mokytojais, esančiais fiziniuose ir nefiziniuose kūnuose, skaityti šventraščius, melstis ir medituoti, atlikti kitas praktikas, - visa tai yra satsangas. Tai Vienybė dvasioje, užmezgant tvirtą ryšį su savo aukštesniuoju AŠ. Kai jogas pajunta dvasinį vedimą ir Vidinį Mokytoją, esantį jo (ir kiekvieno žmogaus) viduje, jo satsangas tampa tvarus. Savo dvasine vidine klausia girdėdamas Mokytoją, toks gali žengti toliau ir tapti tikruoju šio gyvenimo Stebėtoju. Stebėtojas neturi prisirišimų ir norų, jis Liudija gyvenimą, dalyvaudamas jame tiek, kiek priklauso pagal esamą karmą. Toks žmogus yra įkūnyta Darna (Dharma). Tai yra tikroji dermė. Šis žmogus suvokia Šaltinio metafiziką ir būdamas čia – fiziniame kūne, gyvena pagal amžinuosius Visatos įstatymus. Tuomet tarp įprasto gyvenimo ir satsango nebėra skirtumo ir riboženkių. Žmogus, suvokęs Švaros principą, pats ja tampa.

Joga yra pusiausvyra, tai visada derėtų prisiminti. Pusiausvyra panaikina priešybes, jas sutaukydama, ir sukuria naują gyvenimo kokybę. Taip gimsta Platesnis Suvokimas. Platesnis Suvokimas veda ten, kur nėra kelių.

Pusiausvyra tarp žodžių ir veiksmų, tarp minčių ir jausmų - telydi jus, sako Mokytojai. Ši pusiausvyra yra esminis taškas, tikrosios Jogos pradžia.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

10 Posmas

vayasigate kaḥ kāmavikārah
 śuṣke nīre kaḥ kāsārah |
 kśīṇevitte kaḥ parivārah
 jñāte tattve kaḥ saṁsārah || 10

vayasigate – senatvėje; kaH – koks?; kAmavikAraH – seksualiai patrauklus; suSke – džiuvime; nIre – vadenyje; kaH – koks?; kAsAraH – ežeras; kSINe-vitte – iššvaistytuose turtuose; kaH – koks?; parivAraH – aplinka; jnate – žinojime; tattve – tiesoje; kaH – koks?; saMsAraH – pasikartojantis gimimų ir mirčių ratas;

Kur patrauklumas ir aistra, jei kūnas jau sukriošęs? Ir kur vanduo, jei ežeras jau visiškai išdžiūvęs? Jei pradais turtus, iš kur draugams ir giminaičiams rasti? Jei Tikrą Suvokimą pažinai, iš kur beatsiras gimimas ir mirtis (samsara)?

Komentaras: Mokytojas vis primena – viskas praeina, tik Dvasia nepraeina. Neužmirškite šaknų, savo tikrosios prigimties. Lietuvių liaudies išmintis sako: nesidžiauk radęs, neverk praradęs. Nebūk prisirišęs prie to, kas praeina. Nepainiok meilės su prisirišimais bei savuoju egoizmu ir nežinojimu. Kūniška jaunystė praeina, turtai atsiranda ir dingsta, žmonės aplinkui keičiasi lyg kaleidoskope.

Žinojimas yra Amžinojo Gyvenimo suvokimas. Siek žvaigždžių, nukreipk žvilgsnį į dangų – tu tai gali! Skrisk į Suvokimą. Tuomet atrodanti amžina ir begalinė kelionė Rėdos ratu baigsis – tu pažinsi begalybę. Tuomet galėsi rinktis – keliauti toliau į savo kelrodę žvaigždę ar likti čia, Žemėje, ir padėti kitiems surasti kelią Namu.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

11 Posmas

mā kuru dhana jana yauvana garvam
 harati nimeṣātkālah sarvam |
 māyāmayamidamakhilam hitvā
 brahmapadam tvam praviśa viditvā || 11

mA kuru – nedaryk; dhana – turtai; jana – draugai, giminės ar sekėjai; yauvana – jaunystė; garvaM – išdidumas; harati – pasiima; nimeSAt – trunka akimirka; kAlaH – laikas; sarvaM – viskas; mAyA – klydimas, iliuzija; mayaM – pripildytas; idaM – tai; akhilaM – pilnas; hitvA – palikdamas; brahmapadaM – Viešpaties pėdos; tvaM – tu; pravisa – atsiduok ir įženk; viditvA – žinodamas;

Nesididžiuoki turtu, geras draugais, giminėmis, jaunyste. Visa tai juk laikina - akimirksniu išnyksta. Palik iliuzijų pasaulį, Viešpaties Valiai atsiduoki, pats tapk Žinojimu, jo Amžina Tiesa.

Komentaras: Gyvename iliuzijų pasaulyje. Dažnai tiesiog nenorime praregėti, nes taip atrodo patogiau. O kartais net nežinome, kad to galima norėti ir trokšti. Didžiuojamės savo gyvenimo "pasiekimais", kurie dažnai – tik tuštybių tuštybė, tik tuščias tuščiaagarbio egoisto proto bruzdesys. Viskas praeis, bus apnešta laiko dulkių. Ar nejuokingai atrodo praeities žmonių kovos, išgyvenimai, pačių susikurtos problemos? Kur jos dabar? Kur patys pasidėjo tie, kurie kovojo ir gyveno? Kur jų tokios reikšmingomis atrodžiusios problemos?

Dera laikytis to, kas amžina, kas nepraeina, vis primena ir primena Mokytojas. Ir tiesiog paleisti tai, kas laikina ir kas praeina. Kas eina – tegu eina. Ir pats žmogus čia tik praeivis. Jo bevardis Stebėtojas – amžinas ir nemarus. Stebėtojas nėra tai. Jis nėra tai, ką būtų galima apibrėžti. Jeigu tai Tikėjimas, jis pats yra tapęs Tikėjimu, jei tai Žinojimas – jis pats yra tapęs Žinojimu. Jis pats niekada nesikeičia, kaip Amžina Tiesa.

Amžinoji ir Šventa Trejybė visad su mumis – Meilė (Atsidavimas), Tiesa (Žinojimas) ir Šviesa (Gaja-Evoliucija). Už jų yra Vienis – neišreiškiamas, neapibrėžiamas, nebent kaip Švara ir Tyla. Iš šios Švaros ir Tylos kyla minėtieji Trys. Per Šv. Trejybę visa pasirodo ir joje išnyksta. Meilė (Bhakti) ir Žinojimas (Jnana) yra neatskiriami. Juos apšviečianti Šviesa leidžia jiems apsireikšti ir kurti pasaulius.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

12 Posmas

dinayāminyau sāyamī prātaḥ
 śīśiravasantau punarāyātaḥ |
 kālaḥ krīḍati gacchatyāyuh
 tadapi na muñcatyāśāvāyuh || 12

dinayAminyau – diena ir naktis; sAyaM – vakaras; prAtaH – rytas; sisira-vasantau – žiema ir pavasaris; punaH – ir vėl; AyAtaH – ateina; kAlaH – laikas; krIDati – žaidžia; gacchati – išeina; AyuH – gyvenimas; tadapi – netgi tada; na – ne; muYcati – paleidžia; AsA – noras; vAyuH – vėjas;

Dienos, naktys, vėl vakarai, rytai, žiemos ir pavasariai, ir vėl ateina ir praeina. Laikas žaidžia su mumis, gyvenimas jau tuoj praeis. Tačiau netgi tuomet troškimų vėjas širdyje vis nepaleidžia mūsų.

Komentaras: Kas yra laikas? Ar laikas yra objektyvus? Jogai sako, kad tai tik proto funkcija. Laikas egzistuoja tik šioje "mūsų" koordinacių sistemoje, kurią vadiname pasauliu arba matoma Visata. Mokslo žmonės tai vadina laiko ir erdvės kontinuumu. Tačiau tai ne visas pasaulis, o tik jo nedidelė dalis. Jis visas toks daugiaplanis ("Mano Tėvo namuose daug kambarių") ir paslaptingas tiems, kas jo nepažįsta. Ir atsiskleidžia tiems, kas to žinojimo vertas. "Vertas" čia reiškia tik pasirusimą priimti ir atvirą širdį bei nurimdytą protą.

Laikas bėga greitai, tą geriausiai suvokia jau pagyvenę žmonės. Žmogus jo neturi daug, todėl nederėtų šio turto švaistyti patvoriais. Jei "troškimų vėjas" vis nerimsta – melskite Viešpaties Susivokimo ir Malonės. Kontempliuokite ir perženkite savuosius norus ir troškimus. Tai tik praeinančios gyvenimo bangos. Jūs tapatinatės su banga, tačiau jums gi priklauso visas vandenynas!

Visada dar lieka laiko suvokimui, kol žmogus yra čia, šiame kūne-"skafandre". Tai dera vis kartoti. Mokytojas primena apie laiko iliuziją ir jo kainą.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

13 Posmas

dvādaśamañjarikābhiraśeṣaḥ
kathito vaiyākaraṇasyaiṣaḥ |
upadeśo bhūdvidyānīpuṇaiḥ
śrīmacchankarabhagavaccharaṇariḥ || 13

dvAdasamaYjarikAbhiH – dvylika eilių, posmų; aseSa – visiškai; kathita – papasakotas; vaiyAkaraNasyaiSaH – mokslininkui gramatikui; upadesaH – pamokymas; bhUo – buvo vidyanipuNai – turintis Žinojimą; SrImacchankarabhagavatcaraNaiH – Šrimat Šankaračarija, Nušvitęs Mokytojas;

Dvylika šių užrašytų posmų yra lyg puokštė iš dvylikos gėlių. Juos kaip pamokymus papasakojo gramatikos žinovui tikrąjį Žinojimą pasiekęs Didysis (Šrimat) Šankara, Bhagavat-čarana (Pakylėtasis Mokytojas).

Komentaras: Nušvitusio-Pakylėtojo Mokytojo, esančio (buvusio) fiziniame kūne, pamokymai yra labai vertingi, nes pasiekia mokinius tiesiogiai, be tarpininkų ir iškraipymų. Tai nėra vien tik ištarti ir užrašyti žodžiai. Jie neša Mokytojo Suvokimo energiją tiems, kas pasiruošęs ją priimti protu ir širdimi. Mokytojo vedimas yra neįkainojama dovana, Jo Malonė yra beribė. Dėkojame Mokytojams, savo buvimu, savo asmeniniu pavyzdžiu nešantiems žmonėms laisvę bei Suvokimą. Šlovė Nušvitusiems – kelrodėms žvaigždėms!

Jiems pavyko užkopti į Aukščiausią Dvasios viršūnę. Jei pavyko jiems, gali pavykti ir visiems jų mokiniams. Mokytojai ateina tam, kad pašalintų nežinojimą, lyg užmaršties maršką nuo veido ir akių. Tuomet akys pamato ir ausys išgirsta - Žodį. Ir Žodis tampa kūnu. Mokytojas lenkiasi mokiniui ir jie tampa Viena sąmone. Nebus dviejų, bus Vienas.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

14 Posmas

kāte kāntā dhana gatacintā
vātula kim tava nāsti niyantā |
trijagati sajjanasam gatiraikā
bhavati bhavārṇavatarāṇe naukā || 14

kAte kAntA – kas tavo žmona?; dhana – turtai; gatacintA – galvoti; vAtula – beprotis; kiM – kas?; tava – tavo; nAsti – neegzistuoja; niyantA – trukdantis; trijagati – trijuose pasauliuose; sajjanasaGgatiraika – tik per bendravimą su šventaisiais; bhavati – tampa; bhavArNava – gimimų ir mirčių vandenynas; taraNe – įveikime; naukA – valtis;

Tu vis galvoji apie žmoną savo ir turtus. Kur jie? Beproti! Kodėl? Kas trukdo tavo Suvokimui? Priimki patarimą gerą: visuos trijuos pasauliuos nėra geresnio būdo įveikti šią gimimų ir mirčių pasikartojimo galybę, kaip Platesnis Suvokimas. Tad šok greičiau į šią satsango (Tiesos pažinimo) valtį, ja perplauksi tu samsaros vandenyną. (Posmo autorystė priskiriama Padmapadai)

Komentaras: Adi Šankaračarijos mokinių parašytuose posmuose daugiausia yra atkartojama tai, apie ką kalbėjo jų Mokytojas.

Valtis yra tiek pat svarbi, kaip ir vandenynas. Būtent vandenynas yra priežastis, kodėl valtis plaukia. Nederėtų to pamiršti.

Trys pasauliai – tai Bhur arba fizinė būtis, Bhuva – subtilioji nefizinė būtis, Svar – dvasinė būtis.

Vienas išminčius yra pasakęs – tam, kad rūpintumeis kažkuo, tas „kažkas“ turi tapti realus. Dabar prisiminkite savo nebylų Stebėtoją, kuris yra tikrasis „Aš“ – nekintantis ir amžinas gyvenimo pasikeitimų liudytojas. Pasauliai skleidžiasi lyg lotosas iš vienintelio Šaltinio. Šaltinis yra Pradžia ir Pabaiga. Pradžia ir Pabaiga sutampa. Pasaulis sukasi Rėdos ratu, spiraliniais ciklais. Tai samsara. Platesnis Suvokimas yra Šaltinio, kuris pagimdo samsarą, pažinimas. Šią žinią neša Šventieji, ne žodžiais, o savo buvimu ir nebyliu mokymu.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

15 Posmas

jaṭilo muṇḍī luñchitakeśaḥ
 kāṣāyāambarabahukṛtaveśaḥ |
 paśyannapi cana paśyati mūḍhaḥ
 udaranimittam bahukṛtaveśaḥ || 15

jaṭilaH – susitaršęs; muNDI – nuskustas; luYchitakeWa – išpešioti plaukai; kASaya-ambara – šafrano (oranžiniai) rūbai; bahukRta-veSaH – apsirengę skirtingu būdu; paWyannapi – net pamatę; cana – ir ne; paWyati – mato; mUDhaH – kvailys; udaranimittaM – dėl skrandžio; bahukRtaveSaH – įvairi veikla;

Vienas visas susitaršęs, kitas plika galva vaikštinėja, kažkas net plaukus čia ir ten išsipešiojęs! Kas šafrano rūbais apsirėdęs, o kitas išsipuošęs skirtingu būdu... Tuštybės pilnas, kvailys toksai, net Tiesiai prieš akis išdygus, nepamatys jos, o tikrai! (Posmo autorystė priskiriama Totakačarijai)

Komentaras: Ir jogai bei sanjasai (vienuoliai) kartais susivilioja fizinėmis formomis, jiems svarbūs tampa aprėdai ar šukuosenos tipai. Ką bekalbėti apie pasauliečius. Jei už formos toks nepamato Esmės, kokie bebūtų žmogaus aprėdai, vienuolio ar pasauliečio, toks žmogus lieka įkalintas iliuzinių susivokimų, pasaulio bei aplinkos vertinimų ir savųjų prisirišimų. Jogą ir kitas dvasines praktikas galima praktikuoti dešimtmečiais ir šimtmečiais ir suktis lyg voverė rate. Taip kartais atsitinka. Juk pastanga yra tikrai mintis. Ir vis tik - einantis ateis, pasakyta šventraščiuose.

Atskirti formas nuo Esmės arba tai, kas Tikra, nuo to, kas netikra ir kviečia Mokytojas. Aprėdas gi ne tikslas, o priemonė. Kaip priemonės yra ir simboliai (vienuoliška apranga, šukuosena ir pan.), padedantys siekti Esmės. Jei priemonė tampa tikslu – tokiam patamsyje klaidžioti tenka.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

16 Posmas

aṅgamī galitamī palitamī muṇḍamī
 daśanavihīnamī jatamī tuṇḍam |
 vṛiddho yāti gṛihītvā daṇḍamī
 tadapi na muñcatyāśāpiṇḍam || 16

aGgaM – kūnas; galitaM – nusilpęs; palitaM – pražilęs; muNDaM – galva; daWanavihInaM – be dantų; jAtaM – tapęs; tuNDaM – burna; vRddhaH – senis; yAti –eina; gRhItvA – po namus; daNDaM – lazda; tadapi – netgi tuomet; na muYcati – nepaleidžia; AWApiNDaM – norų gumulas;

Net kai kūnas senas ir nusilpęs, jau pražilusi galva, plaukai iškritę ir burna bedantė, o tu jau senis ir eini tik pasiremdamas lazda. Ir net tuomet prisirišimų gniūžtė tokia stipri išlieka, ir tu, visom jėgom įsikabinęs, laikaisi norų savo ir kvailos vilties! (Posmo autorystė priskiriama Hastamalakai)

Komentaras: Išmintis neauga vien dėl nugyventų metų skaičiaus, ji auga dėl įdėto triūso, atsidavimo Kūrėjui, maldos ir meditacijos – darbo su savimi. Toks pamažu išmoksta būti savo paties gyvenimo Stebėtoju. Adeptas yra tas, kuris visko pasiekė savo darbais. Ilgas tai kelias. Yra daug tikrai reikšmingų dalykų, kuriuos turime padaryti būdami šiame kūne, šiame pasaulyje. Nėra kažko vieno, kas būtų „vaistas“ nuo visų nesuvokimų.

Dvasinė praktika tampa tvari, kai ji peržengia įprastos praktikos rėmus. Tai nėra „tikslas“ ir jo siekimas, tai nėra vadinamieji „užsiėmimai“, kai praktikai skiriamos tam tikros valandos. Visas gyvenimas yra žmogaus universitetas, jo dvasinė praktika. Kiekvienas sutiktas žmogus - mokytojas. „Tikrasis supratimas yra beaistris: nė vienas žmogus tau ne draugas, visi vienodai yra tavo mokytojai.“ – yra pasakyta viename senovės traktate.

Nėra nereikšmingų smulkmenų. Jogo socialinė aplinka – jo dabartinės būsenos rodiklis. Akys nepasisotins stebėdamos ir ausys nepripildys girdėdamos, moko Pamokslininkas.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

17 Posmas

agre vahniḥ pṛṣṭhebhānuḥ
rātrau cubukasamarpitajānuḥ |
karatalabhikṣastarutalavāsaḥ
tadapi na muñcatyāśāpāśaḥ || 17

agre – prieš; vahniH – ugnį; pRSThe – už; bhAnuH – saulės; rAtrau – naktį; cubuka – smakras; samarpita – talpina; jAnu – keliai; karatalabhikSA – auka delnuose; tarutalavAsaM – gyvenantis po medžiais; tadapi – netgi tada; na – ne; muYcati – išlaisvina; AWA – noras; pAWaM – kilpa;

Štai sėdi čia žmogus, dieną jį laužas kaitina į veidą, saulė nugarą gairina; naktį jis praleidžia, tik smakrą į kelius atrėmęs šaltyj; jis valgo paaukotą maistą ir po medžiu gyvena ... Ir net tuomet jis apgailėtinai paklydęs, įkalintas troškimų kilpų užvaldytosios širdies! (Posmo autorystė priskiriama Subodhai)

Komentaras: Neužtenka kažką "teisingo" daryti fiziniame pasaulyje. Žmogus yra septyneriopas: penkiuose iš septynių lygmenų gyvena formos. Ir jeigu nepanaikinta norų priežastis subtiliuosiuose pasauliuose, to atsisakymas vien fiziniame gali sukelti gyvybinės energijos blokus ir sunkius "atkritimus".

Žmonės įvairūs – vieniems suvokimas ateina greitai, lyg apreiškimas, kitiems reikia palaipsniui keliauti, pamažu keliant savo dvasinių virpesių lygį. Laipsniškas perėjimas nuo žemesnio link aukštesnio yra svarbus. Kiekvieno kelias ypatingas.

Norai trokšta būti patenkinti. Jų nesuvaldysi vien "užspaudimu". Tačiau ir atpalaiduoti nevalia. Ieškokite vidurio (neprievartos) kelio. Juslėms pataikauti – pražūtis. Klausyti kūno siunčiamų signalų - dera.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

18 Posmas

kurute ganḡāsāgaragamanam
 vrataparipālanamathavā dānam |
 jñānavihinaḥ sarvamatena
 muktim na bhajati janmaśatena || 18

kurute – daro; ganGAsAgara – Gangos upė; gamanaM – žengimas; vrata – priesakas; paripAlanaM – kruopštus laikymasis; athavA – arba; dAnaM – labdara; jYAnavihInaH – neturintis Žinojimo; sarvamatena – visi požiūriai; muktiM – išsivadavimas; na – ne; bhajati – pasiekia; janma-Watena – per šimtą gimimų;

Galima žengti Gangos vandenin atlikti ritualą, kruopščiai priesakų laikytis, aukoti labdarai gausiai! Tačiau visi išminčiai pasakys tau: be Žinojimo (Jnana) niekas nesuteiks tau Laisvės (Mukti arba Nušvitimo), net per šimtą gimimų ir mirčių! (Posmo autorystė priskiriama Vartikakarai)

Komentaras: Ritualai ir išorinės praktikos, kokie jie visi bebūtų reikšmingi ir svarbūs, savaime neveda prie Suvokimo. Yra pasakyta: be Viešpaties Malonės nieko neįvyksta. Ir plaukas nenukris be Viešpaties Valios.

Adi Šankaračarija savo veikale Viveka Čudamani yra pasakęs: "Veiksmi veda į proto apvalymą, o ne į Realybės Suvokimą. Tiesos Suvokimas pasiekiamas Atskyrimu (Viveka: atskyrimas Tikro nuo netikro), o ne dešimtimis milijonų veiksmų." Taip pasiekama Švara. Švaroje, kuri yra Tyla ir RAMybė, gali atsiskleisti Malonė bei pasireikšti Valia To, kuris yra Pradžia ir Pabaiga.

Dvasinio Kelio neegzistuoja išorėje. Išorėje yra praktikos ir ritualai. Dvasinio Kelio neegzistuoja viduje. Viduje yra proto koncepcijos, mintys ir emocijos. Žmogus yra pats sau Kelias. Kas yra Kelias? – kartą paklausė Mokytojas...

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

19 Posmas

sura mandira taru mūla nivāsaḥ
 śayyā bhūtala majinamī vāsaḥ |
 sarva parigraha bhoga tyāgaḥ
 kasya sukhamī na karoti virāgaḥ || 19

sura – dieviškas; mandira – rūmai; taru – medis; mUla – papėdė; nivAsaH – ne gyvenimas;
 WayyA – lova; bhUtala – ant žemės; majina – paklotė; vAsaH – gyvenimas; sarva – viskas;
 parigraha – apsuptas; bhoga – jusliniai patyrimai; tyAga – atsisakymas; kasya – kur?; sukhaM –
 laimė; na – ne; karoti – daro; virAgaH – atskyrimas;

Ar gyveni tu rūmuose saulėtuose, ar po medžiu randi šėšėlį, vilki prabangiai, o gal tik elnio odą
 tam naudoji? Miegi ant nuogos žemės ar lovoje patogiai? Visa ši aplinka - tai smulkmenos
 bereikšmės, jei Neprisirišimo (Vairagya) nesi išsiugdęs. Palaiminti jį turintys, jie visada laimingi.
 (Posmo autorystė priskiriama Nitjanandai)

Komentaras: Kartais esmė pasimeta detalėse. Kartais detalės žmogaus gyvenime tampa
 svarbesnės už Esmę. Kelio pradžioje dvasinė praktika – tai charakterio keitimas ir
 reikalingų savybių ugdymas. Žmogus gali būti prisirišęs net prie savo neprisirišimo.
 Kartais – ir prie ubago lazdos ar vienuolio sutanos. Kita prisirišimo pusė – neprisirišimas,
 veidrodinis atspindys priešybių pasaulyje.

Jogas žengia anapus priešybių ir suvokia savo prigimtį tokią, kokia ji Yra. Išorinės formos
 pamažu atkrenta kaip kiaušinio lukštai ir suspindi vidinė nesikeičianti Esmė, būtis "Aš Esu
 Tai". Pradžioje atskiriamas ir pajaučiamas Stebėtojas. Stebėtojas liudija vyksmą, tačiau jį
 neįsitraukia. Tai ir yra vairagya. Tuomet Stebėtojas pamato tylą ir ima ją stebėti. Suvokia,
 kad visa gimsta iš tylos, kad jis pats yra ta tyla. Ir nieko nėra, išskyrus ją. Vidine klausa
 išgirdęs OOOM, jau nepasuksi atgal...

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

20 Posmas

yogarato vābhogaratovā
 saṅgarato vā saṅgavīhinaḥ |
 yasya brahmaṇi ramate cittam
 nandati nandati nandatyeva || 20

yogarataH – užsiėmęs jogos praktikomis; vA – arba; bhogarataH – užsiėmęs juslių tenkinimu; vA – arba; saGgarataH – palankus (gėrį nešantis) bendravimas; vA – arba; saGgavīhinaH – nebendraujantis; yasya – kieno; brahmaNi – Viešpatyje; ramate – paniręs; cittaM – sąmonė; nandati – džiaugiasi; nandatyeva – iš tikro laimingas;

Kažkas ieško pasitenkinimo jogoje, kažkas kitaip patenkina jusles (Bhoga), kažkas prisirišimų pilnas, o kažkas neprisirišęs. Bet tik tas, kurio sąmonė į Viešpatį (Brahman) panirusi giliai, tiktai jis laimingas iš tikrųjų. Tiktai jis laimingas! (Posmo autorystė priskiriama Anandagiriui)

Komentaras: Joga taip pat gali tapti prisirišimų šaltiniu. Kaip ir bet kokia veiksmu pagrįsta praktika ar veikla. Žemiškais saitais prisirišama prie mokytojų, konkrečių praktikų, kūno padėčių ar garsų. Taip joga tampa juslių tenkinimu. Yra pasakyta: „Kai jūs medituojate tam tikra poza, atliekate tam tikras pastangas, jūs sustiprinate pojūtį, kad „aš esu medituotojas“, o tai reiškia - „aš esu kūnas“. Argi jūs esate vien tik kūnas?

Žmonės ieško laimės, tačiau neranda. Jei ir apčiuopia ją, čiumpa lyg laimės paukštę, tačiau ši išsprūsta iš silpnėjančių rankų ir nuskrieja tolyn, palikdama miglotus prisiminimus ir ašaras. Tikroji laimė nėra mintis ar jausmas - ji nekelia jokių sąlygų. Ji tiesiog yra. Yra visada. Žmogaus aptemęs suvokimas, tamsus nežinojimas, lyg skraistė gaubiantis širdį, neleidžia būti laimingam. Pašalink nežinojimą ir tapsi laimingas. Ir ši laimė bus tvari ir nepraeinanti. Kūnas praeis, šis gyvenimas praeis, o laimė liks, ji nepraeis. Nes ji čia buvo yra ir bus visada.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

21 Posmas

bhagavad gītā kiñcidadhītā
gaṅgā jalalava kaṅikāpītā |
sakṛdapi yena murāri samarcā
kriyate tasya yamena na carcā || 21

bhagavad-gItA – Bhagavat Gita; kiYcit – truputį; adhItA – studijuojamas; gaGgA – upė Ganga; jalalava-kaNikApItA – dalelė vandens lašelio; sakRdapi – tik vieną kartą; yena – kurį; murAri – Viešpats Krišna; samarcA – tobulas garbinimas; kriyate – atliktas; tasya – jo; yamena na carcA – nepaliečia, “nesirūpina” mirties dievas;

Vos šiek tiek Bhagavat Gitą paskaitęs, išgėręs lašą Gangos vandens, Viešpaties (Murari arba Krišnos) garbinimą tik kartą nuoširdžiai atlikęs, žmogus išsivaduoti gali nuo susitikimo su Mirties Dievu (Jama). (Posmo autorystė priskiriama Dridhabhaktai)

Komentaras: Šioje Visatoje, šiame pasaulyje niekas neprapuola, niekas neišnyksta be pėdsako. Kiekvienas teisingas veiksmas duos vaisių. Tačiau vaisius priklauso nuo karmos. Joks vaisius nesubręsta greitai. Lotosas pražysta vienas, tamsią naktį tyloje. Nei anksčiau ir nei vėliau, tik skirtu laiku. Prieš tai buvo ilgas, pašaliečio akiai nepastebimas brendimo procesas.

Jei žmogus pasiruošęs, galbūt jam užtenka tik vieno nedidelio stumtelėjimo, kad jo laivas pasiektų krantą. Kas gi tai žino iš tiesų?

Kai žmonės erdvę suvynios tarytum odą, tuomet [ir] nepažinus Dievo, liausis kančia, pasakyta Švetašvara (Šviesos ir Švaros) Upanišadoje. Tačiau pradžioje būtinos pastangos, aiškus vidinis motyvas ir Ketinimas įlipti į valtį ir perplaukti samsaros vandenyną. Nepasiruošęs ir nenorintis keistis, dirbti su savimi, keisti savo charakterio savybes, žmogus nesugebės išgirsti Viešpaties (Mokytojo) vedimo.

Viešpaties Malonė Indijoje nuo seno vadinama Šaktipata. Tai Šakti, Moteriškosios Dievybės ir energijos, nusileidimas į žmogų. Tai taip pat vadinama Platesniu Suvokimu.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

22 Posmas

punarapi jananam punarapi maranam
 punarapi janani jathare sayanam |
 iha samsare bahudustare
 krpayā'pāre pāhi murāre ||22

punarapi – ir vėl gi; jananaM – gimimo; punarapi – ir vėl ir vėl; maranaM – mirties; punarapi – vėl ir vėl; janani jathare – motinos įsčiose; WayanaM – buvimas; iha – šiame pasaulyje, čia; saMsAre – persikūnijimuose; bahudustAre – sunkiai įveikiamas; kRpayA 'pAre – beribėje atjautoje; pAhi – apgink; murAre – Viešpatie!;

Ir vėl gimimas, vėl ir vėl mirtis, ir štai vėl - motinos įsčiose atsiradimas... Iš tikro, kaip sunkiai įveikiama pasikartojanti samsara! O Viešpatie (Murari arba Krišna), atjauta beribe! Tik malonė Tavo man padėti gali, išgelbėk ir apgink mane! (Posmo autorystė priskiriama Nitjanathui)

Komentaras: Mes neprisimename savo buvusių gimimų. Esame užmaršūs. Todėl tapsmas nemirtingąja būtimi yra nepertraukiamas užmarštimi sąmoningumo srautas. Užmarštis ir nauja pradžia yra lyg apsauginė reakcija, Malonė. Mums sudarytos sąlygos tobulėti, kad nebūtume apsunkinti praeities poelgių ir klaidų. Ir vėl pradėti viską beveik iš naujo. Kas dabar gali pasakyti, kam priklauso praėjusios klaidos, praėję gyvenimai? Kur jų ištakos? Argi "aš" vakar esu "aš" šiandien? Viskas kinta ir mainosi būtent šiandien, savo mažais poelgiais ir apsisprendimais mes kuriame rytojų. Likimas tik supratimu pakeičiamas. Kai klaidos liausis, šviesa apšvies visus tamsiausius sielos užkaborius, dvasia suspindės nauja saule, užmarštis liausis.

Viena nuostabiausių ir veiksmingiausių praktikų yra malda. Ji yra prieinama visiems.... Mums yra sudaryta galimybė keistis ir būti suprastiems. Savimi sukurti tyrą vidinį motyvą ir siekti jo įgyvendinimo. Tuomet vieną dieną nesupratimo kančia liausis.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

23 Posmas

rathyā carpaṭa viracita kanthaḥ
 puṇyāpuṇya vivarjita panthaḥ |
 yogī yoganiyojita citto
 ramate bālonmattavadeva || 23

rathyA – takas; carpaṭa – lygus; viracita – paruoštas; kanthaH – kaklas; puNyApuNya – gėris ir blogis; vivarjita – atskirtas; panthaH – kelias; yogI – jogas; yoganiyojita – jogiškas įvaldymas; cittaH – protas; ramate – panirėš, ramus; bAlonmattavadeva – lyg kūdikis ar beprotis (keistuolis);

Siauras takelis į Suvokimą veda. Kelias šis aukščiau priešybių, jų pasireiškimų - ydų ir dorybių. Tapk laisvas, joge, tikrosios jogų praktikos būdu įvaldęs protą ir jusles (Citta), išlik į Viešpatį panirėš ir neprisirišęs, lyg vaikas ar beprotis. (Posmo autorystė priskiriama Nitjanathui)

Komentaras: Kartais sakoma, kad dvasinis kelias yra ėjimas lyg per skustuvo ašmenis. Kelyje tyko daug sunkumų ir išbandymų. Jei būtų paprasta ir lengva – visa žmonija vaikščiotų laiminga ir Nušvitusi, sukurtų nuostabų ir tobulą pasaulį - jau dabar. Tačiau tuomet – evoliucija-gaja sustotų, gal neliktų ir pasaulio. Tačiau jogas vis tiek, kas beatsitiktų pasaulyje ir pasauliui, kuria Dievo Karalystę savo širdyje, nes jis tai daryti turi. Jis tai Žino.

Jogas savimi peržengia įprasto gyvenimo apribojimus ir priešybių poras. Pats tampa Tiesa ir Žinojimu ir Meile. Tai reiškia Šaltinio, iš kurio viskas kilo, pažinimą. Pirma Žmogus tampa laisvas, tuomet gali padėti kitiems. Laisvė nereiškia pabėgimo. Ji reiškia atsakomybę ir savo kelio supratimą.

“Vaiko žvilgsnis” šiame gyvenime yra nepaprastai svarbus. Vaikas yra tyras, jo protas dar neapkrautas įpročiais ir susikurtomis arba primestomis koncepcijomis. Vaikas yra laisvas ir džiaugsmingas. Yra pasakyta: “Iš pradžių mes susikuriame įpročius, o tada įpročiai sukuria mus.” Turime ko pasimokyti iš vaikų.

Žmogus, peržengęs, transcendavęs protą, pajungęs jį lyg instrumentą savo dvasinei valiai, galėtų būti pavadintas be-pročiu... Jis jau nebėra protas, jis nebesitapatina su juo. Gali įjungti ir išjungti, kada panorėjęs, lyg kokį elektros prietaisą...

Panirti, protą, jausmus ir visą esybę-ego panardinti į Viešpatį, jam atsiduoti, yra lengva ir labai sunku.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

24 Posmas

kastvam' ko'ham' kuta āyātaḥ
 kā me janani ko me tātaḥ |
 iti paribhāvaya sarvamasāram
 viśvam' tyaktvā svapna vicāram || 24

kaH – kas?; tvaM – tu; kaH – kas?; ahaM – aš; kutaH – iš kur?; AyAtaH – atėjau; kA me janani – kas mano motina?; ko me tAtaH – kas mano tėvas?; iti – tokiu būdu; paribhAvaya – nusiteikimas “anapus”; sarvaM – visiškai; asAraM – netinkantis; viWvaM – pasaulį; tyaktvA – palikdamas; svapna – svajonė, sapnas; vicAraM – apmąstymas, atskyrimas (netikrą nuo tikro);

Kas tu? Kas aš esu? Iš kur atėjęs? Kas mano motina? Kas tėtis mano? Galvoki apie tai, išsiugdęs tikrą Suvokimą, pažvelk anapus. Pasaulis šis visai ne toks, kaip tau atrodė. Atskirk kas Tikra, atsisakyk netikro, pažvelgdamas į šį gyvenimą, lyg į tuščią sapną. (Posmo autorystė priskiriama Surendrai)

Komentaras: Mokytojas Kuthumis yra pasakęs: „Galų gale, kas gi iš esmės yra objektyvus gyvenimas, jei ne ryškių nerealumų panorama?...“ Nesitikėkite gauti aiškių atsakymų protu. Atsakymų prote nėra. Yra tik nesibaigiantys klausimai.

Atsakymas į klausimą “Kas aš esu?” ateina lyg šviesos blyksnis, belaikis Suvokimas, nereikalaujantis protavimo ir grubių mentalinių konstrukcijų kūrimo.

Suvaldykite protą - jam nurimus, galėsite išgirsti savo Dvasios Mokytoją. Protas – lyg garsiai grojantis radijas. Foniniame triukšme pradingsta tylus Mokytojo balsas. Balso reikia klausyti tyloje. Iš pradžių siekite išorinės tylos. Pamažu ši tyla taps jūsų vidine tyla. Tuomet ir išgirsite. Tai galėtų padaryti kiekvienas. Tačiau daugeliui net į galvą neateina, kad Mokytojas visada yra ir buvo šalia jūsų. Vis ieškote išorėje. Išorėje Mokytojo nėra.

Buvo parašyta: „Net jei nesimatų Mokytojo prie lovos ir nesigirdi šnabždesio nakties tyloje, vis tiek Šventoji Galia yra šalia, Šventoji Šviesa šviečia jūsų dvasinio poreikio ir siekių valandą.“ Jos siekite, jos laikykitės.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

25 Posmas

tvayi mayi cānyatraiko viṣṇuḥ
vyartham̐ kupyasi mayyasahiṣṇuḥ |
bhava samacittaḥ sarvatra tvam̐
vāñchasyacirādyadi viṣṇutvam̐ || 25

tvayi – tavyje; mayi – manyje; ca – ir; anyatra – kituose; yka – vienas; viSNuH – Viešpats Višnu; vyartha – veltui; kupyasi – tu pyksti; mayyasahiSNu – esi man nepakantus; bhava – nusiteikimas; samacittaH – lygus požiūris; sarvatra – visur; tvaM – tu; vAYchasi – sieki; acirAd – greitai; yadi – jeigu; viSNutvaM – Višnu savybes;

Tavyje ir manyje ir visuose žmonėse gyvena vienas Dievas. Jis vienas visuose. Be reikalo pyksti ir esi man nepakantus! Tai beprasmybė. O jeigu nori tu pasiekti Višnu Karaliją, jo savybes įgyti, žvelk į žmones lygiai ir ramiai (Sama Bhaava). (Posmo autorystė priskiriama Medhatithirai)

Komentaras: Yra viena Tiesa, tačiau žmonės suskaldė ją į begales fragmentų ir iki šiol nepaliauja ginčytis, kuris jų teisingesnis. Tai ego sukelia žmoguje atskirumo jausmą (jis pats yra ta atskirtis), nepasitenkinimą, nesaugumą, pyktį. Kai fragmentai imami rinkti į vieną mozaiką – gimsta sintezės ir darnos pasaulėžiūra. Ši Didžiojo Gyvenimo mozaika yra Gupta Vidya – senasis protėvių išminties mokslas.

Viena Tiesa negali būti išreikšta žodžiais, nes ji yra ne mentalinė konstrukcija, o visaapimanti Dermė, iš kurios kyla visi pasaulio pasireiškimai. Iš vieno dieviškojo išminties Šaltinio geria visi dvasios vandens ištroškę. Vandens Šaltiniai gali būti įvairios formos, tačiau vanduo visuose vienodas ir tas pats.

Jogas žino, kad Bendroji Sąmonė yra viena visuose ir visame, kas Sukurta. Ego vertina ir lygina, niekuomet nenurimdamas. Jogas savo ego atskiria nuo ramaus Stebėtojo, mokosi neteisti ir nevertinti nei aplinkos, nei pasaulio. Priimdamas jį tokį, koks yra, jis nesukuria konflikto. Nes kovai reikalingi du. Įtvirtindamas savimi pasaulio ir žmonių bendrystę, jogas tyliai keičia, transformuoja pats save. Tai jo didžiausia dovana pasauliui ir žmonėms.

Gyvenimas – tai ne problema, kurią reikia spręsti, o stebuklas, kurį reikia išgyventi“ – kalbėjo Mokytojas.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

26 Posmas

śatrau mitre putre bandhau
mā kuru yatnam̐ vighrahasandhau |
sarvasminnapi paśyātmānam̐
sarvatrotsṛja bhedājñānam || 26

Watrau – priešė; mitre – drauge; putre – sūnuje; bandhau – giminaičiuose; mA kuru – nedaryk; yatnaM – pastangų; vighrahasandhau – atskirdamas ar sujungdamas; sarvAsminnapi – visose būtybėse; paWyAtmAnaM – matyk Atmaną-Dvasią; sarvatra – visur; utsRja – atsisakyk; bhedaJYAnaM – skirtumų suvokimo;

Nešvaistyk jėgų, siekdamas laimėti meilę ar kovodamas su draugais ir priešais, vaikais ir giminaičiais. Žvelk į juos, kaip į save, suprask, kad visa persmelkiantis Viešpats visuose gyvena, atmeski dualumą ir skirstymą į geruosius ir bloguosius. (Posmo autorystė priskiriama Medhatithirai)

Komentaras: Nesusivokusieji ginasi ir kovoja. Todėl jie pažįsta tik kovą ir susipriešinimą. Fronto linijos gimsta ne karų laukuose, o žmonių protuose. Ir ši kova yra nesibaigianti ir sunki. Žemesnioji prigimtis žmoguje – galinga jėga. Jeigu ji nesuvokta ir neapšviesta aukštesniosios prigimties, gali tapti galinga griaujamąja jėga tiek žmogaus kūne ir sieloje, tiek aplink jį pasaulyje. Daug nelaimių jau atnešė tuščios ambicijos, žvėriška konkurencija dėl gyvenimo resursų, valdžios troškimas.

Dera prisiminti, kad kasdieniniuose santykiuose su aplinkiniais atskleidžiame visa, ką šiandien turime savyje. Jogas gi pažįsta ramybę ir džiaugsmą. Todėl galime rinktis, kokį gyvenimą kursime. Matyti visuose žmonėse dieviškąjį pradmenį, stebuklingą kibirkštį, tą pačią, kuri įžiebė žvaigždes ir sukūrė planetas, netobulame matyti tobulybės pradmenį ir Didžiąją galimybę – toks yra jogo pasirinkimas.

Juk visa kyla iš vieno Šaltinio. Prigimtis viena ir nedaloma. Dualus mąstymas drasko žmogų į dalis. Pusiausvyra dalis sujungia, Meilė padaro šias dalis tvarias. Žinojimas atveria kelius be kelių. Stebėtojas paliudija šią transformaciją įvykus.

Ką dar turėtume žinoti?

Galime suskirstyti pasaulį ir žmones į "geruosius" ir "bloguosius", į "mus" ir "juos". Tačiau kam nuo to geriau?

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

27 Posmas

kāmam' krodham' lobham' moham'
 tyaktvā'tmānam' bhāvaya ko'ham |
 ātmajñāna vihīnā mūḍhāḥ
 te pacyante narakaniḡḍhāḥ || 27

kAmaM – aistra; krodhaM – pyktis; lobhaM – godumas; mohaM – iliuzija; tyaktvA – atmetęs; atmAnaM – savo paties atmano-dvasios; bhAvaya – prigimtį; ko 'haM – kas aš?; AtmajYAna – atmos-dvasios pažinimas; vihInA – netekęs; mUDhAH – kvailiai; te – jie; pacyante – ruošia; naraka – pragaras; niḡUDhAH – įkištas;

Geidulį ir pyktį, aistras, iliuziją... Atmeski visa tai! Suvoki savo Dvasios prigimtį ir atsakyk į klausimą – kas aš?! Kvailiai tie, nesuvokiantys, kas jie yra iš tikro. Juos ruošiasi į pragarą įgrūsti jų lemtis. (Posmo autorystė priskiriama Bharativamšai)

Komentaras: Transcendentinį klausimą „kas aš?“ plačiai po pasaulį paskleidė Indijos šventasis ir jogas Ramana Maharišis. Visais laikais buvo ir daug kitų išminčių, gal ne tokių žinomų, mokiusių ne žodžiais, bet Tyla. Žodžiai tik tiems, kurie dar nesupranta Tylos. Tačiau ir teisingas žodis veda į Tylą. Kiekvienas garsas, kiekviena vibracija veda į savo šaltinį, priešingą jo sklidimo kryptį. Sklidimo kryptis traukia išorėn, užburia ir kviečia pasilikti gyvenimo puotoje. Keliuoti pasroviui – visada paprasčiau ir patogiau. Prieš gyvenimo srovę – yra daug sunkiau. Nepriimkite tiesmukai, buitiškai, kaip kartais kalbama apie prieštaravimus tarp jogos ir tantros. Keliavimas „prieš srovę“ yra transcendentinis veiksmas, jogo darbas ir praktika.

Tenka apsispręsti, kur eisite ir kaip gyvensite. Ir pasirinkus Kryptį, kuri šiandien reikalinga būtent TAU, atsivers tai, kas yra pasirinktos krypties esmė. Neverkite, juk patys pasirinkote. Priimkite ramiai, ką siunčia jums likimas.

Daugelis patenka į veiksmo pinkles. Veiksmas pasroviui sukelia laikiną „malonumą“ ir užsimiršimą veiksmo. Tai primena dvasines pratybas, tačiau tokie dalykai yra netvarūs, sukelia priklausomybes nuo tų pačių veiksmų. Juos norisi atlikti vėl ir vėl. Kad tik neliktum tyloje... Protas sugalvos begales priežasčių, kad tik liktų žmogaus viešpats.

Sąmoningas veiksmas yra karma joga - ji kitokia nei įprasta veikla. Įprasta veikla – keliaudami pirmyn, keliaujame atgal (į mirtį). Karma joga (sąmoningumas) - kelionė atgal, į Šaltinį, yra kelionė pirmyn. Pasirinkimas, kaip sąmoningumo funkcija, egzistuoja.

Mokytojai moko: būkite aktyvūs netapdami užimtais. Užimtumas – tai lyg psichinė liga. O aktyvumo didinimas reiškia sveikatos, kūniškos ir psichinės, gerinimą.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

28 Posmas

geyam gītā nāma sahasram
dhyeyam śrīpati rūpamajasram
neyam sajjana saṅge cittam
deyam dīnajanāya ca vittam ||28

geyaM – turi būti sudainuotas; gItA – Bhagavat Gita; nAma – Viešpats vardas; sahasraM – tūkstantį kartų; dhyeyaM – turi kontempliuoti, medituoti; Sripati – Viešpats; rUpaM – forma; ajasraM – nepavargstant; neyaM – turi įeiti; sajjana – dorovingi žmonės; sanGe – bendravime; cittaM – protas; deyaM – turi būti išdalinama; dīnajanAya – tie, kam reikia pagalbos; ca – ir; vittaM – turtas;

Skaityk Bhagavat Gitą ir tūkstančius kartų kartok nepavargdamas Viešpaties šventus vardus. Medituoki formas Jo bei Esmę. Užimk savo protą ir jausmus bendravimu su Šventaisiais, o turta skurstantiesiems išdalink, tiems, kam tavos pagalbos reikia. (Posmo autorystė priskiriama Sumatirui)

Komentaras: Kad pasiektum Platesnį Suvokimą, būtina atlikti praktikas. Tam, kad gautum Dovaną, reikia būti jai pasiruošus, kitaip tariant, būti jos vertam. Kitaip Dovana gali tiesiog sugriauti tavo gyvenimą. Todėl ji negali būti suteikta anksčiau laiko. Tas, kas išmoksta valdyti savo energijas, savo emocijas ir protą, - išmoksta valdyti savo gyvenimą, vadinasi, ir savo likimą. Tam ir reikalingos praktikos. Įvairiais gyvenimo tarpsniais jos gali būti skirtingos ir įvairios.

Šiame posme kalbama apie šventraščių skaitymą bei Viešpaties Vardų kartojimą, meditaciją. Šventraščiai gali būti skaitomi įvairiais suvokimo lygmenimis, aukščiausias iš kurių tikroji Žinojimo (Jnana) Joga, kai skaitovas tampa Viena su tuo, kas skaitoma. Šventų vardų kartojimas taip pat būna įvairus, jis apima maldos praktikas ir mantra jogą. Aukščiausia praktika meldžiantis – Tikroji Atsidavimo (Bhakti) joga, kai besimeldžiantysis tampa Viena su savo malda, vadinasi, ir jos objektu. Meditacijos aukščiausia forma – Susilieėjimas arba samadhi, kai Stebėtojas tampa viena su tuo, kas stebima. Tyla stebi pati save ir tampa Didžiąja Tyla. Bendravimas su šventaisiais taip pat gali vykti įvairiais lygmenimis. Pradžioje mokinys gali bendrauti tik žodžiais su šventaisiais, esančiais fiziniuose kūnuose, vėliau išgirsta jų tylos balsą, gali išgirsti ir vedimą tų, kurių nėra fiziniuose kūnuose, tačiau jie yra tokie pat realūs, lyg juose būtų.

Ir už viso to matyti tiesiog Didžiosios sąmonės veikimas-funkcionavimas. Tam, kad praktika vyktų sėkmingai, būtinas atsižadėjimas to, kas nėra Tikra. Turto išdalinimas yra simbolinis atsižadėjimas ir Veiksmo (karma) joga. Tačiau neužtenka fiziškai išdalinti turta, jei išlieki prie jo prisirišęs – jis visas lieka tavo. Galų gale, mechaninio atskyrimo riboženkliai tarp "teorijos" ir "praktikos" tampa ne tokie aiškūs ir ima ryškėti Gyvenimo jogos kontūrai. Visas žmogaus gyvenimas tampa praktika, jį moko situacijos, sutikti žmonės, gamta. Viskas kalba, visa turi savas reikšmes. Jas galima skaityti lyg Žvaigždžių Knygą.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

29 Posmas

sukhataḥ kriyate rāmābhogaḥ
paścāddhanta śarīre rogaḥ |
yadyapi loke maraṇam śaraṇam
tadapi na muñcati pāpācaraṇam || 29

sukhataH – laimei; kriyate – padarei; rAmAbhoga – jusliniai malonumai; paWcAddhanta – paskui atsilieps; WarIre – kūne; roga – liga; yadyapi – nors; loke – pasaulyje; maraNa – mirtis; WaraNaM – suirimas, prieglobstis; tadapi – net tada; na muYcati – nepalieka; pApAcaraNaM – nuodėmių kelias;

Tas, kas laimės ieško jausmų ir malonumų apsupty, greitai kūno ligomis susimokės. Ir vis tik, net suvokdamas - mirtis šiame pasauly tam pabaigą jau greit atneš, toks nenustoja ir toliau keliavęs nuodėmių keliu.

Komentaras: "Norų negalima patenkinti, tenkinant jusles. Kaip ugnis vis labiau įsidega į ją metant kurą, taip ir norai auga, kada juos bandoma patenkinti. Net jeigu visas esantis žemėje maistas, visi brangieji metalai, visi gyvūnai ir visos nuostabios moterys taptų norų apvaldyto žmogaus nuosavybe, tai vis tiek jo nepatenkintų.... Norai neleidžia žmogui suvokti savo tikrosios prigimties. Norai užtemdo išmintį taip, kaip dūmai uždengia ugnį." Tai Indijos šventojo ir jogo svamio Šivanandos žodžiai.

Šiame pasaulyje veikia visuotiniai dvasios dėsniai, kurių privalu laikytis. Kai pusiausvyra pažeista, gamta siekia ją atstatyti. Žmogaus gyvenime tai gali pasireikšti dideliais sukrėtimais, ligomis. Ligų priežastys – įvairios. Tačiau taip pat jas galima suvokti lyg kvietimą: pakeisti savo gyvenimą, išmokti pamokas, atsibusti ir prisikelti dvasiniam gyvenimui. Jei pusiausvyros atstatyti nepavyksta, forma gali būti sunaikinta ir sukurta kita. Šiame vyksme nėra nieko "asmeniško". Kartais šis vyksmas yra vadinamas karma. Sakoma, kad žmogus turi savo karmas ir vis sukasi ratu. Iš šio rato išsiveržti nepaprastai sunku, o išsiveržę tampa savo karmos valdovais. Reikia suvokti, ką jums nori pasakyti Mokytojas.

Žmonėse gyvena dvi jėgos. Dvasinė Jėga verčia juos siekti Dangaus, kiekvienam einant savo keliu į Tobulybę. Ir ši Jėga yra prigimtinė mūsų, žmonių giminės, teisė. Materialioji jėga traukia prie žemės ir pasireiškia kaip žemesnioji prigimtis. Teisingai panaudota ši yra tinkamas "kuras" pakilti į Dangų, į savo Žvaigždę, savo dvasinio idealo link. Tik tvirtai atsistojęs ant žemės ir suradęs pusiausvyros tašką, pasieksi Dangų. Tai reiškia būti ir išlikti pusiausvyroje.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

30 Posmas

arthamanartham' bhāvaya nityam'
nāstitataḥ sukhaleśaḥ satyam |
putrādapi dhana bhājām' bhītiḥ
sarvatraiṣā vihiā rītiḥ || 30

arthaM – klestėjimas; anarthaM – vargai; bhAvaya – nusiteikimas, nerimauti; nityaM – nuolat; na – ne; asti – yra; tataH – dėl to; sukhaleWaH – mažytis laimės gabalėlis; satyaM – tiesa; putrAdapi – net sūnaus; dhana – turtas; bhAjAM – įgyjantis; bhItiH – bijo; sarvatra – visur; eSA – tai; vihitA – veikia; rItiH – maniera;

Jeigu nuolatos tu susirūpinęs klestėjimu savoju ir bijai vargų, ir neturi tu nei krislelio Suvokimo ir iš tikro, - nei kruopelės džiaugsmo; turtuolis bijo netgi savojo sūnaus. Tokia jau turto kaina šiame pasauly.

Komentaras: Tai viena didžiausių ir šiuolaikinio pasaulio „ligų“. Toks elgesys, kurį programuoja visa „civilizuota“ aplinka, gimsta iš netikėjimo Kūrėju. Žemesnysis pradas žmoguje visa įgyja per kovą, aukštesnysis gi ragina pasitikėti Viešpačiu ir nustoti „rūpintis klestėjimu“. Kad gyvenimo džiaugsmas nebūtų užgožtas baimių ir prisirišimų.

Prisirišimas gimdo baimę prarasti. Baimė dar labiau skatina išsaugoti prisirišimą. Baimės energija sustiprintas prisirišimas tampa dar stipresnis bei sukelia dar stipresnę baimę.... Šį užburtą ratą pralaužti labai sunku. Tačiau užtvaros turi būti pralaužtos. Bus sunku, tačiau gyvenimo kelias turi būti nueitas. Prisimink, kad turto, įgyto per kovą ir kovoje, kaina yra didelė.

Kas gi yra Suvokimas (Tiesa)? Šis buvimas negali būti apibrėžtas ar suformuluotas žodžiais – jis turi būti išgyventas. Tokia yra Tiesa. Suvokimas gimdo džiaugsmą be priežasties. Vienas išminčius yra pasakęs: jei tam, kad būtum džiaugsmingas, tau reikia priežasties, vadinasi, tu sergi. Tikrasis dvasinis džiaugsmas yra visiškai ne toks, nei įprastasis, kuris yra tiesiog emocija. Dvasinio ieškotojo džiaugsmas yra tyli ir tyra dvasinė substancija-realybė. Tam, kad džiaugsmas taptų tvarus – tapk savojo džiaugsmo Stebėtojas. Tai ir bus Suvokimo pradžia.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

31 Posmas

prāṇāyāmaṁ pratyāhāraṁ
 nityānitya vivekavicāraṁ |
 jāpyasameta samādhividhānaṁ
 kurvavadhānaṁ mahadavadhānaṁ || 31

prANAYama – kvėpavimo kontrolė; pratyAhAra – jausmų ir proto įvaldymas; nityaM – nuolat; anitya – laikinai; viveka – atskirti; vicAra – galvoti; jApyasameta – šventų vardų kartojimas, džapa; samAdhividhAna – samadhi, aukščiausio susitelkimo būsenoje; kurvavadhAnaM – atlik atidžiai; mahadavadhAnaM – labai atidžiai;

Kvėpavimą tu savo įvaldyk, tuomet nukreipk jusles į vidų ir išmok atskirti, kas Tikra, o kas ne. Kartoki Viešpaties Vardus ir nuraminki protą, pasiek aukščiausią sąmonės susitelkimą. Eidamas keliu šiuo, būk atidus labai. Tu būki ypač atidus.

Komentaras: Kvėpavimas yra tavo gyvenimas. Kvėpavimo kokybė atspindi ne tik sveikatos kokybę – ji atspindi paties gyvenimo kokybę. Įvaldyti savo kvėpavimą – reiškia įvaldyti protą. Įvaldytas protas rodo, kad tapai pats sau šeimininkas. Protas įvaldomas tik neprievartos (ahimsa) keliu. Tam, kas įvaldė protą, paklūsta laukiniai žvėrys ir paukščiai, visa Kūrinija jam lenkiasi. Apie tai pasakoja Šventraščiai.

Apie kvėpavimo įvaldymą, juslių nukreipimą vidun bei atskyrimą Tikra nuo netikra kalba Rišio Patandžalio Jogos sutros arba vadinamasis Patandžalio Aštuoniapakopės (astanga) jogos mokymas. Tikra yra tai, kas nesikeičia. Tikra yra tai, kas žmogų priartina prie dieviškumo. Netikra kinta ir mainosi. Nurimęs protas visus pasaulio reiškinius ir pasireiškimus priima vienodai ir lygiai.

Aukščiausias sąmonės susitelkimas galimas tik per dieviškojo prado savyje atradimą ir atskleidimą. Viešpaties Vardų kartojimas veda į vienybę su Jais. Vardas yra tiltas į dieviškumą, Vardas yra pats dieviškumas.

Jogos praktika susijusi su pavojais sveikatai ir netgi kartais fizinei egzistencijai. Todėl jogas turi būti labai atsargus ir atidus, atlikti praktikas teisingai. Tam labai praverčia Mokytojų pagalba. Mokytojai perspėja, kad dvasinė praktika – lyg vaikščiojimas skustuvo ašmenimis. Tai ne tuščia teorija ir ne su tavim susiję svarstymai, tai – patirtimi patikrinta praktika. Šiuos perspėjimus dera priimti rimtai.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

32 Posmas

gurucaraṇāmbuja nirbhara bhakataḥ
samsārādacirādbhava muktaḥ |
sendriyamānasa niyamādevam
drakśyasi nija hr̥dayastham devam || 32

gurucaraNambuja – dvasinio mokytojo lotoso pėdos; nirbhara – tvirtai; bhakataH – ištikimas; saMsArAt – iš samsaros pasaulio; acirAd – greitai; bhava – būseną; muktaH – išsilaisvinęs; sendriyamAnasa – su jausmais ir protu; niyamAd-eva – valdydamas; drakSyasi – pamatysi; nija – savo paties; hRdayasthaM – esančio širdyje; devaM – Dievą;

Jeigu tvirtai tu atsidavęs savo Mokytojo atneštajam Suvokimui, greitai tu įveiksi samsaros vandenyną, laisvas tapsi. Jusles ir protą deramai įvaldęs, - taip savo širdyje pajusi Viešpaties buvimą.

Komentaras: Praktiškai visuose dvasiniuose įvairių tautų ir laikmečių mokymuose pabrėžiamas atsidavimas Mokytojui ir sekimas jo nueitu keliu. Jis, būdamas fiziniame kūne arba jame nebūdamas, gali padėti jogui saugiai perplaukti samsaros vandenyną – gyvenimo jūrą.

Mokytojas apsireiškia pasauliui įvairiomis formomis, įvairiais veidais. Dažnai vadinamas tiesiog Dievu, nes yra pasiekęs Vienį su dieviškuoju pasaulio pradū. "Aš ir Tėvas esame viena" – kalbėjo pasaulio Mokytojas. Todėl buvo pasakyta: yra tik vienas Mokytojas – Pasaulio Dvasia.

Nežinojimas suteikia tik menamą saugumą - jei nori kažko išmolti, teks atsisakyti savo iliuzijų, - sako Mokytojas. Tik tuomet galėsi atskirti Tikra nuo netikra, priimti pasaulį per Meilę ir pajauti Mane. Mane pajautęs, pats tapsi Manimi.

Nepasiklysk kelionėje, vaike, padėsiu tau. Toks buvo išstartas Mokytojo žodis.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

33 Posmas

mūḍhaḥ kaścana vaiyākaraṇo
 ḍukṛñkaraṇādhyayana dhuriṇaḥ |
 śrīmacchamkara bhagavacchiṣyai
 bodhita āsicchodhitakaraṇaḥ || 33

mUDha – kvailys; kaWcana – koks nors; vaiyAkaraNa – gramatika; DukRYkaraNa – gramatinė formulė; adhyayana – studijavimas; dhuriNa – parodyti, skatinti; WrImat-WaGkara – Šankaračarija; bhagavat – pakylėtasis; WiSyaiH – mokiniai; bodhita – nušvietęs; Asit – buvo; chodhitakaraNa – tapo veikimo priežastimi;

Taip kvailam ir pasimetusiam gramatikos taisyklėse kalbos žinovui Pakylėtasis Šankara bei mokiniai parodė kelią į Platesnį Suvokimą, kelią, kuris pats yra Šviesa.

Komentaras: Mokytojas parodo kelią ir padeda išsklaidyti tamsą. Tačiau išsklaidai ją tu pats, uždegdamas savąją Šviesą, prote ir širdyje. Ji yra Tiesa ir Žinojimas, ji yra vystymasis ir gaja. Tai Kelionė į Save, lyg nuotykis, tačiau svarbiausias iš visų darbų šioje Žemėje, šiame įsikūnijime. Ir nieko nėra svarbesnio – prisimink tai.

Tavoji Šviesa yra tapati Didžiajai Šviesai, kurioje nėra jokios tamsos. Tat tu Esi.

Ir nieko naujo po saule. Viešpaties kūne viskas talpinas. Visa jau yra jame. Dera tik Suvokti, išryškinti tai, kas Yra. Naujumas yra pačiame žmoguje, jo dvasinėje gajoje, kai pamažu gimsta tai, kas vadinama Platesniu Suvokimu. Šis Suvokimas ir pagimdo jogą. O joga pagimdo Suvokimą. Tai yra ne dogma ar teorija, tai ne proto sukurta konstrukcija, o Mokytojų gyvoji patirtis. Kai Žodis tampa Gyvuoju Veiksmažodžiu, žmogaus gyvenimą veikiančia kuriančiąja galia.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

34 Posmas

bhajagovindam' bhajagovindam'
 govindam' bhajamūḍhamate |
 nāmasmaraṇādanyamupāyam'
 nahi paśyāmo bhavataṛaṇe || 34

bhaja – garbink; govindaM – Govindą; mUDhamate – o, kvaily; nAmasmaraNAt – nuo švento vardo prisiminimo; anyaM – kitas; upAyaM – būdas; nahi – ne; paWyAmaH – mes matome; bhavataṛaNe – įprasto gyvenimo būseną;

Garbink Govindą, garbink Govindą! Govindą garbink! O kvaily! Visada prisimink Viešpatį, kartoki Jo vardus, nes nėra geresnio būdo pereiti gyvenimo-mirties pasikartojančius ratus.

Komentaras: Gal kažkam Mokytojo žodžiai gali pasirodyti negailestingi ir netgi žiaurūs. Tačiau taip nėra. Jis švelnus ir mylintis Tėvas. Chirurgas, atlikdamas operaciją, taip pat gali sukelti skausmą. Tačiau šis skausmas yra vedlys ne į mirtį, o į Gyvenimą ir naują džiaugsmą.

Mūsų pasaulis yra Didžioji Iliuzija. Ji nėra nei gera, nei bloga. Kiekvienas gali priimti sprendimą, kaip jam gyventi ir ko siekti. Dievas seka paskui tavo Ketinimą, kuris judina kalnus ir planetas, keičia pasaulį taip, kaip veda šis vidinis Ketinimas. Tai iš Dvasios ateinantis balsas. Nepainiokite jo su kasdieniais norais. Pasidavę kasdienybei liks kenčiantys statistai samsaros vandenyne. Jie nežino kurso ir nemato kelio, tačiau kai kurie manosi žiną. Nes galinga iliuzijos jėga juos prikausčiusi laiko nežinojime.

Užjaukite juos, tačiau drąsiai ženkite savuoju keliu. Atėjus laikui, žinosite, kur eiti ir ką daryti. Būkite kantrūs, mano vaikai. Nuoširdžiai dirbkite ir bus jums nuoširdumu atlyginta, kai gal to visai nelauksite. Išplėskite sąmonę ir naikinkite apribojimus.

Prisiminkite: teorija ir praktika yra dirbtinis atskyrimas. Būkite Vienovė, kurkite vienovę savu gyvenimo pavyzdžiu. Parodykite ją kitiems. Nepirškite niekam saulės ir Šviesos, kiekvienas turi pasirinkimą. Bet koks sąmoningas, savimi suvoktas dvasinis, mentalinis, emocinis (astralinis) ar fizinis judesys yra praktika. Taip gimsta savaiminis judesys, kuris yra Dieviškoji Lila – nuostabi ir teisinga. Kartais pasireiškianti kaip Malonė. Tačiau Malonės gimimas visada išlieka slėpinys, toks tegu ir lieka. Kai Lila ir praktika tampa Viena, gimsta Dieviškasis žmogus. Tai mano Palaiminimas siekiantiems.

Esu laisvas ir džiaugsmingas Žmogus. Šlovė Viešpačiui, OM!

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

www.yogi.lt

Šri Adi Šankaračarija - Garbink Govindą

“Garbink Govindą” autorystė priskiriama Didžiajam Mokytojui (Jagadguru) Šri Adi Šankaračarijai bei jo mokiniams ir sekėjams. Pirmuosius dvylika posmų parašė Šri Šankara, o kitus – jo mokiniai. Tačiau tai tik spėjimas. Juolab, autorystė Indijoje niekada nebuvo svarbi, nes, pasak Rytų pasaulėžiūros, visose gyvose būtybėse gyvena tas pats Viešpats, pasireiškiantis įvairiomis formomis, ir Mokytojas yra vienas – Pasaulio Dvasia. Todėl yra svarbu, kad ši išmintis buvo pateikta ir mes turime galimybę ją pažinti. Visa kita – tik proto žaidimai, norai sužinoti “kas?” ir “kodėl?”, kurie gali tapti kliūtimi jogui ir dvasiniam ieškotojui siekiančiam Platesnio Suvokimo.

Šri Adi Šankaračarija - didis jogos mokytojas ir filosofas, įtvirtinęs Advaita Vedantos filosofinę kryptį. Jis gimė VIII m.e. amžiuje (kartais teigiama, jog daug anksčiau) Kaladi kaime pietų Indijoje. Tėvai buvo kilę iš brahminų kastos – jų vardai - Šivaguru ir Arijamba. Apie Šankaros trumpą gyvenimą (pasak jo gyvenimo aprašymų, mahasamadhi pasiekė būdamas 32 metų) sklendo daug legendų ir pasakojimų. Indijoje jis laikomas Viešpaties Šivos įsikūnijimu.

Šankaračarija apkeliavo visą Indiją, dalyvaudamas teologiniuose disputuose ir visus juos laimėdamas. Įsteigė iki šiol gyvuojantį svamių dvasinį ordiną, turintį devynias šakas. Sukūrė įvairių eilėraščių ir poemų apie Visaapimanti Žinojimą. Kaip teigia tradicija, parašė komentarus daugeliui klasikinių veikalų, pvz. Patandžalio “Jogos sutroms”, “Brahmasamhita” ir kt.

Vienas žinomiausių kūrinių yra šis – “Garbink Govindą”. Ir šiandien šios trumpos eilės išlieka svarbios ir populiarios Indijoje ir visame pasaulyje. Jos svarbios ir Vedų pasaulėžiūros bendram supratimui.

Adi Šankaračarija mokė advaitos, arba nedualistinės filosofijos. Filosofija yra gyvenimo pagrindas, nes ja remiasi vienokia ar kitokia pasaulėžiūra. O pasaulėžiūra yra tai, kas šiandien yra žmogus, kokį jis mato pasaulį, kiek plačiai sugeba pažvelgti, kokius mąstymo riboženklius nusistato. Dualistinis mąstymas drasko žmogų į dalis. Tai ypač jaučiame šiais laikais. Skirstymas į gerus ir blogus, remiantis savuoju ego padiktuotu riboto suvokimo, yra labai įsišaknijęs. Ir tai – konfliktų ir daugumos žmonijos kančių priežastis. Kylanti iš nesupratimo, iš negebėjimo priimti pasaulį jo įvairiais pasireiškimais tokį, koks jis yra. Neteisti ir nevertinti pagal savo supratimą. Ne skirtumų ieškoti, o vienijančio Prado, Tikrojo Suvokimo. Už besikeičiančių formų įvairovės pamatyti Tai, kas nesikeičia.

Šankara teigė, jog visa Kūrinių yra Viena. Viskas yra Aukščiausio Viešpaties sąmonė, arba Brahmanas. Brahmanas neturi jokių savybių, jis nepasiekiamas protui, yra už laiko, erdvės ir

priežastingumo, jų neapribotas. Tačiau tai yra visos apreikštosios kūrinijos Šaltinis. Visa iš jo išeina ir į jį sugrįžta. Šis Suvokimas - tai nedualistinė Vedų Žinojimo pabaiga (Advaita Vedanta), kuri neturi pradžios ir pabaigos, neturi priežasties. Yra tik Brahmanas ir tik jis yra realus. Žmogaus Dvasia (Atman) yra tapati Aukščiausiai Sąmonei (Brahman). O šis gyvenimas yra maja, arba iliuzija. Ir praeina lyg sapnas. Šios iliuzijos šydas aptemdo žmonių protus ir jie nebesuvokia savosios prigimties, pradėdami tapatintis su kūnu protu ir jausmais. Iš tokio riboto suvokimo gimsta kančia, kuri yra pagimdyta Nežinojimo (Avidya).

Tokia “egzistencinė” kančia mūsų laikais labai paplitusi ir kartais pasireiškia įvairių vadinamųjų “depresijų” ir kitų negalių formomis. Kai Dvasiai tampa neįjaujamu skafandre-kūne, ji vis garsiau signalizuoja ir kviečia Tikrajam Suvokimui. O susikurta tapatybė (ego) kamuojasi ir kenčia, vis bandydama susidėlioti gyvenimą pagal savo nesibaigiančius norus ir poreikius. O gyvenimas vis nesidėlioja taip, kaip nori ši iliuzinė tapatybė. Ir kančios tampa dar daugiau, kol indas netampa sklidas. Tebūna su tokiais Viešpaties Šankaračarijos Malonė! Teatsiunčia jiems galimybę atskirti, kas Tikra, o kas praeina! Ir priimti savo gyvenimus ir pasaulį be išankstinių sąlygų bei priekaištų artimiesiems, draugams, sutiktiesiems. Vidinė transformacija yra visų išorinių pasikeitimų sąlyga.

Yra išlikęs pasakojimas apie “Garbink Govindą” sukūrimą. Vieną dieną Šri Šankaračarija kartu su savo mokiniais ėjo Varanasio (senasis miesto pavadinimas – Kašis) gatve. Eidamas pro šalį, išgirdo seno sanskrito gramatikos žinovo - pandito balsą, aiškinantį sanskrito rašybos taisykles. Jam pagailo sėdinčio po medžiu seno žmogaus, leidžiančio savo paskutines dienas intelektualinėse pratybose. Tegu bent senatvėje jis atsidėtų maldai ir Viešpaties suvokimui! Mokytojas priėjo prie senolio ir patarė gilioje senatvėje negaišti laiko gramatikos taisyklėms, bet nukreipti žvilgsnį į Viešpatį per maldą ir meditaciją.

Ir tuomet Adi Šankara suprato, jog ir daugelio kitų žmonių ne geresnė padėtis... Jo galvoje pradėjo suktis eilės... bhajagovindam bhajagovindam govindam bhajamūḍhamate samprāpte sannihite kāle nahi nahi rakṣati dukṛñkarāṇe... ir jis improvizuodamas padeklamavo senajam gramatikos žinovui 12 posmų. Vėliau, pasak legendos, įkvėpti mokytojo po vieną posmą sukūrė ir jo mokiniai...

Šri Adi Šankaračarija paprastais žodžiais eiliuota forma paaiškina, kad mūsų požiūris į gyvenimą yra neteisingas iš esmės. Mes paskendę iliuzijose, vaikydamiesi proto ir juslių diktuojamų materialinių ir intelektualinių-jausminių tikslų, užmiršdami dvasingumą ir maldą. Laikas bėga tuščiai, o žmonės vis kartoja senas klaidas. Vis nerasdami laiko dvasingumui, savęs tobulinimui.

Žmonės visada tie patys, ateina ir išeina, o šios eilės įkvepia Platesniam Suvokimui taip pat, kaip tai darė ir VIII amžiuje. Mokytojo Žodis veikia ir šiandien, todėl „Garbink Govindą“ yra žinomas kaip “moha mudgāra” - tai, kas pašalina iliuzijas. Mokytojas kalba aiškiai, tiesiai ir tvirtai. Gal kažkam pasirodys negailestingai. Taip Guru sudaužo mokinių ego ir kvailas iliuzijas, pašalina Nežinojimo (Avidya) uždangą, kviečia paskui save siekti Aukščiausios Tiesos ir tikrojo Suvokimo. Pažiūrėjus atidžiau, tekste jaučiama Mokytojo užuojauta žmonėms, nuspalvinta lengvu humoru. Iš tikro jis, Didysis Mokytojas, yra švelnus ir mylintis žmones, kokie ir šiandien yra Indijos Mokytojai.

Šankaračarija vis pabrėžia, kad bet koks žinojimas ir veikla be dvasinės praktikos ir vidinės Esaties pajautos yra netikras ir beprasmiškas užsiėmimas. Jis kviečia nesivaikyti miražų bei netikrų,

praeinančių tikslų, tačiau gyventi dvasinį gyvenimą, išgryninti savo Vidinį Motyvą gyventi ir kūrėti. Mokytojas kviečia pagaliau surasti laiko pažinti Aukščiausiąjį Viešpatį (Parambrahman).

Vėliau šioms eilėms buvo sukurta muzika ir jos giedamos kaip bhadžanai, himnai Viešpačiui. Šie posmai suskirstyti į dvi dalis – dvādashapaNjarikā (1-12) ir charpaTapaNjarikā (visi kiti). Šie bhadžanai – tai Advaita Vedantos pasaulėžiūros esmė, išdėstyta paprasta ir žmonėms suprantama forma. Ne “aukštoji” filosofija, o paprasti ir praktiški patarimai, kaip derėtų elgtis kasdieniame gyvenime. Eilės skatina užduoti klausimus sau pačiam bei, svarbiausia, būti atviram bei sąžiningam pačiam sau. Ir galbūt Viešpaties Malone gauti atsakymus bei paskatinimą pakeliui į Tikrąjį Suvokimą.

Šri Šankara nerašė tiesiog eilių ar “paprastų” tekstų. Tai yra gyvoji jogos energija. Didžiojo Mokytojo atnešta į žemę dvasinė galia, iki šiol padedanti žmonėms pašalinti Nežinojimą ir atsiverti Žinojimui. Tai lyg priemonė ir kelio ženklai, padedantys keliauti savęs tikrojo link. Ir galbūt suvokti, kad nei kelio, nei kelionės nėra. Kas yra tas, kuris keliauja? “Kas tu? Kas aš esu? Iš kur atėjęs? Kas mano motina? Kas tėtis mano? Galvoki apie tai, išsiugdęs tikrąjį Suvokimą”, - kviečia Mokytojas bei jo mokiniai. Daugiau kaip po tūkstančio metų šį esminį Žinojimo (Jnana) jogos klausimą – kas aš esu? – iškėlė didysis Indijos jogas ir šventasis Ramana Maharišis. Atsakymo nerasite protu: aš esu tas arba kitas. Atsakymas į šį klausimą yra praktinė dvasinė patirtis-išgyvenimas.

2006 metais teko aplankyti nuostabų Jnana (Žinojimo) jogos ašramą Himalajuose. Jį įkūrė vienas iš svamio Šivanandos mokinių svamis Čaitanjananda. Ašramo vyresniojo paklausiau, kokias praktikas jie atlieka šiame ašrame. Buvo atsakyta, jog vienintelė matoma praktika yra Šri Adi Šankaros tekstų skaitymas (grupinis skaitymas balsu – recitavimas, bei individualus skaitymas). O tada skaitovas siekia susiliesti su tekstu, įeiti į jo transcendentines gelmes, susiliesti su aukščiausiuoju Žinojimu, pats tapti juo...

Nors lietuvių kalba ir artima sanskritui, tačiau prakalbinti tokius tekstus lietuviškai (juolab, bet kuria kita užsienio kalba) yra labai sunku. O galbūt ir neįmanoma. Yra perduodama teksto esmė ir (galbūt) didesnė ar mažesnė dalis Suvokimą skatinančios energijos. Todėl kiekvienas posmas iš pradžių pateikiamas originalo kalba, taip pat ir pažodine sanskrito transliteracija lotyniškėmis raidėmis.

Om Prajnanam Brachma – Om, Aukščiausioji Išmintis yra Brahmanas.

R.G.Narajanas

www.yogi.lt

© Vertė ir komentarus, įžangos žodį bei baigiamąjį straipsnį užrašė R.G.Narajanas. Tekstą redagavo Jaunius.

